

LUCKY SANDER VAN DE PAVERT OP DE PLANKEN

DE LOL VAN HET MAKEN

Al vijftien jaar maakt Sander van de Pavert zijn Lucky-filmpjes voor het televisieprogramma *De Wereld Draait Door*. Dat daar veel Haagse personages in voorkomen, is niet verwonderlijk: "Mijn accent neigt die kant op." De Haagse satiricus over zijn fascinatie voor *Star Wars*, zijn manier van tv-kijken en zijn verjaarscadeau voor Willy.

In de weken voor de première van *Lucky Live* ontbreekt er soms één. Dan is een uitzending van *De Wereld Draait Door* toch niet helemaal compleet. Want vlak voor het achtuurjournaal weet Sander van de Pavert met zijn absurde gemanipuleerde televisiefragmenten, *Lucky TV* genaamd, vaak een lach op het gezicht te toveren; niet zelden een schaterlach. Een gesprek over zijn Haagse achtergrond en de lol van het maken.

Thuis in Zuidwest

Van de Pavert (41) werd geboren in Den Haag en groeide op aan de Meppelweg. Hij is het enige kind van een Nederlandse moeder en een Indische vader. "Ik kom uit een liefdevol, slim en grappig gezin; over mijn jeugd heb ik weinig te klagen. Mijn vader is bioloog, een hele statige man; van mijn moeder heb ik het emotionele. Tot 4 vwo, ik zat op de Dalton aan de Aronskelkweg, ging het goed. Begin jaren 90 kwam de housemuziek op en ik had een goede leeftijd om me daarin te verliezen. School vond ik niet meer zo boeiend; ik had meer interesse in vrouwen, drugs en feesten. Ik ging naar *Rave The City* in de Statenhallen en daarna naar de afterparty in 't Keldertje. Van het vwo zakte ik af naar de havo; daar waren allemaal gasten met brommers, niet mijn ding. Door mezelf onmogelijk te maken (hij nam een onklaar gemaakt pistool mee naar school, red) heb ik een voortijdig

einde geforceerd. Met pijn en moeite heb ik daarna bij het Noctua mijn havo gehaald. Zonde van de tijd en het geld, maar ik had nu eenmaal een diploma nodig om toegelaten te worden tot de kunstacademie. Van kinds af aan was ik dingen aan het maken, tekenen, met een bandrecorder in de weer. Ik had bedacht dat ik filmregisseur wilde worden, dat had alles met *Star Wars* te maken. De special effects, het technische aspect van de film, dat vond ik gaaf. Nog steeds ben ik een groot fan. De props, de practical effects, die poppen van rubber, stop motion-dingen; met jaloezie kijk ik naar de mensen die daar aan werken."

Pas op de Willem de Kooning Academie in Rotterdam vond hij zijn draai. "De academie was de eerste plek waar ik geen vreemde eend in de bijt was. Ik was al snel vertrouwd met computers, die hadden we sinds de jaren 80 in huis. Grafische vormgeving leek een logische keuze. Ik leerde conceptueel denken, toch waren er maar twee docenten waar ik iets aan had. In vier jaar tijd! Zonder al te veel inspanningen haalde ik mijn diploma. Mijn moeder verzuchtte: 'Nu heb je weer niets geleerd.'"

Gestoorde dingen

Op een jaar in Rotterdam na woonde Sander altijd in Den Haag. Hij werkte in de keuken van restaurant Kantjil. Net als Juditte, serveerster in restaurant Gember, waar dit interview

“DOOR TV-ITEMS TE ONTLEDEN WORDT HET ABSURDISME ZICHTBAAR”

plaatsvindt; de twee begroeten elkaar hartelijk. “Na mijn studie woonde ik in het allerleukste huis tot nu toe, dat pand op de hoek van de Laan van Meerdervoort en de Waldeck Pyramontkade. Toen nog boven de avond-AH, nu zit er een sushitent. Een prachtig Jugendstilgebouw van architect Olthuis met geweldige ornamenten. Vanuit mijn lichte, hoge kamertje keek ik uit over het kruispunt; bij het geluid van de tram viel ik in slaap. Heel Haags.”

Na zijn afstuderen in 2000 werkte Sander twee jaar achter de bar bij Zèta op de Grote Markt. Ondertussen maakte hij samen met vrienden “wat dingen”. Die dingen werden op een gegeven moment uitgezonden bij TV West. “We hadden 10 minuten per week in Westpop, een programma gepresenteerd door Dennis Weening. De meest absurde en gestoorde dingen werden gewoon uitgezonden.” Daar ontdekte hij de kracht van montage - knippen en plakken met beeld - en wat het betekent als je daar een gek muziekje of stemmetje onder zet. Ook maakten ze acht langere uitzendingen onder de naam Loof & Schillen. Nadat hij een demotape naar een aantal landelijke omroepen stuurde, ontving hij een uitnodiging van Vara Laat, de voorloper van De Wereld Draait Door.

Van Kooten & De Bie

Van de Pavert doet alles zelf. In zijn dubbelbovenhuis in het

Regentessekwartier heeft hij een control room vol computers en beeldschermen, een kast doet dienst als opnamestudio. Daar spreekt hij alle stemmen in, ook die van vrouwen. Over zijn eerste Lucky's zegt hij nu: “Er is nooit een plan of script geweest, ik doe altijd maar wat. Aan het einde van de dag denk ik: dit is het dus geworden. In het begin koos ik trouwens fragmenten die niets met de actualiteit te maken hadden, Duitse spelshows enzo. Ik had een prachtig podium om te experimenteren.”

Na 15 jaar richt hij zich op urgente onderwerpen en heeft hij een aantal favoriete karakters. Daar zitten opvallend veel Haagse personages tussen: politici, Freek Vonk en Ronnie de Clown, de Haagse NOS-verslaggever Ron Fresen. En natuurlijk zijn meest geliefde hoofdrolspeler: Willy, de Haags sprekende koning. “Dat Willy een Haags accent heeft, komt door zijn mimiek, de breedte in zijn manier van praten; daar zit iets Haags in.” Hij trekt zijn mondhoeken opzij om het te illustreren. “De taal moet kloppen met wat je ziet in beeld en mijn accent neigt natuurlijk die kant op. Op mijn vijftiende zat ik vaak in een Loosduinse coffeeshop met criminelen, ja daar pik je wel het één en ander op.”

Tussen de schurken zit hij niet meer, Van de Pavert groeide uit tot een televisiefenomeen. Helden heeft hij niet of het moeten Van Kooten & De Bie zijn, beiden fan van hun stad-

genoot. “Ik ben nooit zo onder de indruk van complimenten, al klinkt dat veel arroganter dan ik ben. Als een gewone Hagenaar me op straat aanspreekt en vraagt of ik die jongen van die filmpjes ben, vind ik dat altijd kicken. Toen ik hoorde dat Kees van Kooten me hun satirische opvolger noemde, was ik wel een beetje trots. Met de televisie-ervaring die ik nu heb, is mijn waardering nog groter dan toen ik vroeger hun werk zag.”

“Ik vind het moeilijk om te zeggen hoe Haags mijn humor is. De Haagse manier van uitdrukken is vrij bijzonder, dat zit 'm in de taal en het onderkoelde. Eigenlijk ben ik helemaal niet zo grappig, ik ben gewoon een neuroot.”

Kijken als Lucky

Met een stapel televisiefragmenten onder zijn arm neemt hij dit voorjaar zijn intrek in het Zuiderstrandtheater. “Daar wil ik de toeschouwers laten zien wat ik thuis ook doe; het gaat me om de lol van het maken. Het begint vaak met iets kleins, dan zie ik iets en denk: wat staan ze daar nou te doen? Daar moet ik dan wat mee! Ik kijk vaak zonder geluid, dan vallen dingen eerder op, het is visuele inspiratie. Neem de rituelen rond een staatsbezoek, zonder geluid is dat echt leip. En slechte televisie vind ik fascinerend. Het Familiediner is veel leuker dan Andere tijden, ik heb natuurlijk een gedeformeer-

de smaak. Op het podium zal ik veel laten zien, vertel ik er iets bij en gaan we dingen maken. En Willy, M&Xima, Mark, Geert, Freek en Ron komen natuurlijk voorbij; het is een grote televisiepotpourri. Ik sta achter een bedieningspaneel en alles is te volgen op een 16 meter breed scherm.”

“Er zijn mensen die tegen me zeggen: door jouw filmpjes kan ik nooit meer normaal naar de koning kijken. Mijn doel is dat je nooit meer normaal televisie kunt kijken. Door items te ontleden, wordt het absurdisme zichtbaar en ligt de humor voor het oprapen. Als toeschouwer ervaar je de Lucky-maniër van tv-kijken. Dat doe ik ook vaak met vrienden, allemaal achter een scherm, biertje erbij, heel lollig.”

Tot slot: of hij nog iets speciaals doet voor de koning die eind april vijftig wordt? “Jazeker, hij krijgt een mooi cadeau van mij, wat weet ik nog niet. En hij ontvangt een uitnodiging voor de theatershow.”

*Sander van de Pavert is van 24 april t/m 1 juni met Lucky Live te zien in het Zuiderstrandtheater.
www.zuiderstrandtheater.nl
Hij is ambassadeur van Den Haag en maakt sinds kort filmpjes voor een speciaal Haags Lucky vlog.
www.luckytv.nl*